

The image shows the front cover of an antique book. The cover is decorated with a complex marbled paper pattern. The primary colors are a dark, charcoal grey and a deep, muted blue. These are interspersed with thin, flowing veins of a pale cream or off-white color. Scattered throughout the pattern are small, irregular spots and streaks of a vibrant reddish-orange or terracotta hue. The overall effect is a dense, organic, and somewhat chaotic texture. A vertical crease or spine edge is visible on the left side of the image. On the right side, there is a rectangular, aged, yellowish-tan paper label with handwritten text in dark ink. The text is written in a cursive script. The label is positioned in the lower right quadrant of the cover.

Abraham Achrenius

Nyårs-Önskan

Åbo 1743.

Snöårs - Bristan

Til det ifrån ofrids plågor och svårigheter ge-
nom den behageliga Friden nu mera befriade Finland/en-
kannerligen til **AD** Stapelstad/

Tillfriskvit och tilagnat

Kongl. Maj:ts och Rikens Högloflige **HÖFF**,
RÄT i Storfurstendömet Finland/

Samt

Högtwälborne Herr Varen **GENERAL MAJO**,
REN och Landshöfdingen

Samt

Högtvördige Herr **BISKOPEN** och Herrar
CONSISTORIALER,

Äfw. n til

Kongl. **ACADEMIE** samt **CANCELLIE** eller
Landt = Staten,

Samma'edes til

Den Edle och Wälloflige **MAGISTRATEN**
Borgmästare och Råd / samt til andre Hederlige **ÄM-**
BESMÄN här i Staden /

Jämwal och

Til Högtwälsachtade samtelige Handelsmän Bor-
gare och Handtwärcks Skrä och Ämbeten / tillika med
samtelige öfrige Stads Inwånarne /

Endeligen til alla

Finlands och Österbotns **INWÅNARE** och In-
wånare i Städer och på landet, Bögar och Laga, Rytta och Fä-
tiga, Änkior och Faderlösa, Män och Qwinnor, Unga och Gam-
la, Fäder och Barn, hwilkom alle önskes etc wälsignat frido-
samt och husneligt Wört året den 1. Jun 1744.

Åf en ledig Prästman

ABRAHAM ACHRENIUS.

AD tryckt af Joh. Kilmpe / Kongl. Acad. Boktr.

Är forna Noæ flod til slut och anda
geck

Och diupsens kläddor blef' förstop-
vad' / regnet stillat /

Och ett förskonings åhr blef fast-
stält / öpnat / gillat /

Då jordens ansichte nytt frucht-
samt wäder fecl:

Då tänckte Gud i Nåd på Noah, Creaturen /
På menskan först / och på hwart ett af alla diuren.

Just wid den freden sögs / när Noah, bidde fast /
Han sände ändtlig ut en Dufwa som framförde
Sluwe löf i mun som honom nödsamt rörde /

Och teckn gaf / at ej mer wädret blåste hwast:
Så lät D Jesu mild nu denna friden wara
Et teckn at du nu wil wreden låta fara.

Nu är det straffes flod af en fiendlig macht
Borttorckat / jorden står i hopp at gro och grönskas;
Och finnes nu bland oss fler Trognas hierte-önskan
Bön-offers söta lucht / som gier å friden acht;
Då skul et teckn ske / at HErrans wrede stanar
Och et nytt HErrans åhr en wäg til friden bahnar.

Rom Finland / Åbo stad / af höggre lägre stånd /
Rom Siälur faller ner i stoft för Nåde-Thronen /
Och gidrer båttring och i tid nu håller Sonen /
Alt edra Siälur än må först gå wäl i hand:
Et nådigt HErrans åhr sig til förskoning wisar /
Wäl den som i sin kropp och anda HErran prisar.
Tänck

Tänck ej o land / at jag wil et lättslanigt tahl
Här föra an / ej at jag ställer op en önskan
Eher med i lösa ord jag wille at du grönska
Må med de synder mång som ännu å å sahl /
Tänck ej jag hängende til tina armar sätter /
Min Jesus som mig för lär mig at weta bätter.

Hwad teckn wisse sig näst för den swära tid /
Jag ej kan undanga i detta tahl omrödra /
Wad himmel / jord och luft gaf teckn se och höra /
Wad himmel * / tidig köld ** storm wind geck för ofrid
En folckes suckan / ångst wid swära tidens plågor /
Olyckor ock til söds **** af stormens watuwågor.

Förtroctas ångst och rop / the sätras öfwermod /
Otidig leger-sång och lät på köhlig armar:
Sij detta onda hölt ju landsens synder warma
At kläcka ut en hemd som utglöd mycken blod.
Här landsens grånhor gick til kost i qwahl och öde /
Krigsrustningen gaf tapt med all des nytt och möda.

Sij

* 1737. i weckan efter andre Advent Söndagen syntes en öwanlig och försträckande blodröd himmel om aftonen eller en tid på natten.

** 1740. Skedde öwanligt snöfall Matthæmesss tiden om hösten, så at i Osterbotn sågs vågen ofluren under snön ännu efter Michæmesss dagen, wintereu där upå Continuerade ifrån samma Matsmesss dag med någorlunda snådaföre och det så aldeles, at löfwen blef kvar sittande på trån, samt ännu i sin grönska, in til Adventtiden o affa'ne ifrån trån, samt ock öwanligen in til wåhrtiden eller sista föret.

*** 1740. Skedde ock et öwanligt och försträckande Stormwäder å Lawast flög, at på 7 stundels wäg eller mera flögen å ifwit så full, kastad, som i orden berättades, at so man derstädes ej skulle för- mådt upredia landswägen på en dag, uthan måtte rödras op en biwäg å sombliga ställen eller något synke wäg, som ännu med snådföre in Octobri passerades.

**** 1740. Förgicks 4 farthå å en gång i Öwarken, flera ryfthen o slossador woro ej obekante.

Sij dessa teku swär och jemt med dem gief an
De plågor det förders med them Gud hade ämnat/
I wist ett wredes mått på swära synder hämnas/
Då möda sorg och nöd kom urhi hast på bahn:
Flycht/fångsel/ fruchtan/ twång/ oäckerhet med mehra
Wid denna Herrans heind begynte på regera.

Kom nu o land betänck hur efter denna tid
Ängu och teku gifs af Nåd till frij förskoning/
At Siälur skola fly i bettring till förskoning/
Som Jesu döddz Sär ge dem som nu söka frid/
Sin frid i Jesu Sär i Jesu dödd och pina/
Dch rening i Hans Blod från alla synder sina.

Will nu dit sinne ha fridsteken som ä' god/
Af ett nytt Herrans år till bettrings tid och dagar;
Så märck at denna frid har Herren dersför' lagat/
At Siälur skull' så lust til lif i Jesu blod:
Guds tolamod thet gör at ofrid är atskaffat
Dch die hstrå ej höggis i kull wid lyndastraffet.

Kom ansök bettrings Nåd/ lit ej på sielf sökt kram
Ut af den ärbarhet/ som friar tig för straffet
Af Hfwerhetens macht: Sij Jesus har förskaffat
En Blodé-Rättfärdighet som mäsle hafwas fram/
I Jan och Iefwand Tro sök Nåd at den omfatta
Dch för dit enda lif Hans kors för Siälen skatta.

Den som af bättrings sorg och ångest känner nöd/
Den som i hiertans grund til bättring blir förkrossad/
Den flyr för wredes nyt och önskar bli förlossad/
Dch längtar efter Nåd i Jesu dyra dödd.

Rom

Kom Jesu med tin Nåd och sära många hiertan
Ej bättrings nöd och sorg til kändbar ångst och smärta.

Kom Jesu med tin Nåd/ gif Lifens tröst i kraft
Dem som wid sorg och nöd Tin Nådes wälfärd söka/
Gif Bättrings ständighet/ ja theras hiertan möka/
At the i Iefwand Tro så suga Lifens Saft.
Gif milda Jesu gif at Siälarna upwackna/
At när the söka frid the then ei måga sakna.

Fridsteken också är at landet blef förskont
I hast på kortan tid; här år och dag ei höfdes
At liggia under twång/ fast folcket swära söfdes;
Gud doch et skonsamt straff gaf för så mycket ondt:
Fördärswet lät Gud gå: men blef i hast doch stillat/
I Finlands plågors ort ja för'n man sig inbillat.

Fridsteken ännu är at fästen gief sin koss/
Dch landet nu besit' sdruchan fästnings murar.
Hur då? so köttelig macht gaf höginods drufwor sura/
Dch så fördökades Guds plågors rök och oos
Will folcket bättra sig så will Sielf Herren wara/
En elds mur * för sit folck/ så de ä' uthan sabra.

Fridsteken äfwen är at en och annan ort
Sedt elden för et land; ja för alt Swea rike
I swär en hungers nöd/ i blodig krig predikar/
At Gud än hotar at så äfwen fara fort
Med wärdeligit straff til andra städers öde/
Om man om Herrans frid ej gör sig mycket möda.

* (Zach. 1: 4, 5.)

Tag

111
Og dessa teken op D land til frid/ och nu
At Herren wil ännu wälsigna ähres gröda /
Som ännu står i brudd i hopp til krossens föda
Doch skonda dig i hast nu til din bättrings wärel:
En fall nu Gud til foth och lys i Hims rüsi i Trona /
Bed wid san bättrings slit at han dig will födskona.

Gif dessa teken har nu Herren gedt förut
Til wiß förskonings rijd/ at landet måtte söka
Den rätta friden nu och ei sin skuld mehr öka
Med syndafäkerhet til Nåde tjdens slut:
Så bygg ej mehra då/ o land på lösa grunder;
Men kom/med bättring Tro/ til Gud til Nadesförbundet.

Gif teken Jesu Blid / at Sswerheten må
Befrånja uthi alt Gudsfruchtans sanna dyrckan
I Lius i Nåd i Lif til Gudlighets styrcka:
Wälsigna nu thes macht til detta ämnet så/
At godom gifwes pris och Gudlighet ej dämpas
När Läran af Guds ord hanteras med sin lämpa.

Gif teken Jesu Blid / thet aldramildast hör/
At Herdar och upwäcks til art af Christi sinne
At föda Herrans hierd/ och många Siälur winna
Til Christi rükes lätt / som them i Näden bör.
Lät werldens lust-behag astaga och bortwina /
Så näden måtte få i herdars wandel skina.

Gif teken Jesu Blid i hwar ett hus i ähr
Där til/ at Mammonsienst må en gång rätt uplösas/
Doch många hertans grund till bättring sönderkrossas /
At ogudachtighet ej siner sina spår:

Det

Det sällskap som gör ondt må undfys rätt med alswar/
At ingen offra må äh Gud sit hertta halswa.

Kom fridsens Konung Etor i Nåd och stifta frid
I norden öfwer alt lät här tin anda hwihlas /
At ej Cameler må upswälkas mygger silas;
Lät alla Jesu mild nu känna rätt sin tjd
Lät Guds ord/ Natward/ dop/från missbruk warda lösa/
Gif tro och kärlek them som än af ondsko pösa.

Kom fridsens Förste lät på tin försonings grund
Uppå tit Nadelius/ bland Siälur som Tig söka/
Lät Tin Blods dyra kraft nu thetas herttan möka /
At söka Nåd för Nåd i denna fridsens stund;
Lät all rättfärdighet som ej är Tin bortwina /
Tin Blods-rättfärdighet lät i sin glans nu skina!

No som sin helsa wil ha stäld i Jesu ödd/
Doch wärmes wed san both utaf hans Nåde stråglar/
Aflägge alt hwarmed des höga sinne präklar /
At det mot näden står i syndolustar snöd:
Sack nthan förbehåld o Siäl den tränga wägen /
Doch blif nu wed Tin lätt til lifwet angelägen.

Ach öfwer gif dig Gud Tin Jesu Nades hand
Tit hertta sinne mod/ Tin kropp Siäl lif och anda/
Hans Nades Andas drift: at du må kunna landa
I Zions lufwa hamn i Paradisets strand;
Se ej tilbakas mehr/ se hwad Loths hustru fäller /
Du wet ej ordet af för'n doms Balunen giäller.

Ach kom och kom til borth til Nåd til Lif til frid/

Kom

Kom arma syndare / i Blodbad Jesu hjar
Dh kämpar swettas blod / då han för din skul lider /
Will du i werdlig roo förnöta längre tid?
Wärl mig om tu fäs fatt af Jesu om tu fatta
Kant Jesum / och Hans kors för tin Siähs hälsta Katta.

Sij Kärta Siähl och sij här Jesu kärleks Sär
Uthi Hans händer / dem Han til sig wil uträcka:
The sista utaf Blod / låt them i sig opwäcka
En ynnig tåreflod / när tu then nåden för;
Sig Han omfamna wil om tu tin Siähl insluter
Uthi Hans Nådes famn at tu tin seid ther niuter.

Den som will skynda sig at fly til Jesu Sär /
Dh faller ned i stoft in för Hans Nådes fötter /
Sär i hans kärleks Sär sin ro om han helt trötter /
Af sorg i sannan bot tijt med stor längtan går;
Den som i Jesu famn inlyckes för hans sida
För sig uplåten stads / til sin Siähs tröst i qwida.

Omfatta Jesu mild uthi tin Nådes krasse
Omfatta för tin Blod och döds kamp Jesu Blida
De Siählar som än långt ifrån tin döds Sär skrida
Dh gif dem bättrings Sora / them sen med Liffens Sassa
Med Evangelii Tröst uppricka til liff styrcka
Uthi Liff dyra Blod; så bygges op Tin kyrcka.

En ladan duffan jag för allom lägger ner /
Ja båd för hög och låg för mächtige och ringa /
För rikk och fattig / ja för them sig huus betinga
Hwar dag til nattqwarter / och kan så intet mehe
Lidnsta dem här wid än at the måge winna
Om Jesu plnos fruchte til Liff och Christi sinne!

Fahlberg

6/2-47